

EL LLENGUATGE

9/X/1976

Fer caure

Són diversos els verbs que es podrien proposar per tal de substituir la forma «derribar», de la qual creiem que caldria prescindir. L'ús d'aquest verb és avui força general, però sembla ben evident que el devem a la influència del castellà i res no indica que resulti aconsellable de donar-hi bel.ligerància. Entre aquests verbs, doncs, tenim: abatre, derrocar, derruir, demolir, esfondrar, ensorrar, etc. Segurament no seria adequat de voler substituir sistemàticament «derribar» per cap d'aquests verbs. Per tant, caldria considerar abans el sentit precis, el context de cada cas. Abatre té, és cert, un sentit força extens, que permet d'aplicar-lo des d'un arbre a un enemic (a ell mateix i als seus artefactes). Els altres són aplicables més aviat a les edificacions i als bastiments. Creiem que podríem dir, per tant, que els antiaeris van abatre dos bombarders i que els constructors han enderrocat (o demolit) un altre edifici modernista.

Però quan es tracta de veure els mitjans per a substituir un verb poc recomanable o satisfactori, cal no deixar mai d'explorar el camp de les locucions verbals, que tenen un paper tan important en la nostra llengua. I, efectivament, n'hi trobem dues d'essencials: tirar a terra i fer caure. També, en aquest cas, el context —allò que es tractés d'enderrocar— hauria de determinar la tria. Una casa, per exemple, es pot tirar a terra. Un avió, podria admetre totes dues locucions. Tractant-se d'una persona, en un sentit físic, material, potser es podria establir una diferència de matis: d'una manera directa o violenta, seria tirar a terra, i més dissimuladament, fent-li la traveta, seria fer caure. El sentit figurat —un govern, per exemple— demanaria també fer caure.